

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2006 r. — De Luca przeciwko Komisji

(Sprawa F-20/06)

(2006/C 108/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Patrizia de Luca (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie niezgodności z prawem art. 12 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego;
- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 23 lutego 2005 r. o powołaniu skarżącej na stanowisko administratora w dyrekcji generalnej „Wymiar sprawiedliwości, wolność i bezpieczeństwo”, w dyrekcji „Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych, prawa i obywatelstwo”, wydział „Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych” w zakresie dotyczącym zaszeregowania skarżącej do grupy zaszeregowania A*9 stopień 2 oraz uwzględnienia jej starszeństwa stopnia z dnia 1 lutego 2005 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, będąca urzędnikiem w grupie zaszeregowania A6 (następnie A*10) została powołana na stanowisko administratora jako laureat konkursu COM/A/11/01, o którym ogłoszenie zostało opublikowane w roku 2001, po wejściu w życie rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. zmieniającego Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich⁽¹⁾. Na podstawie zastosowanego art. 12 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego skarżąca została zaszeregowana do grupy zaszeregowania A*9.

Po pierwsze skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja dokonuje obniżenia jej grupy zaszeregowania, z naruszeniem ram prawnych, które ustanawia ogłoszenie o konkursie, który skarżąca wygrała, jak również jej ekspektatywy określonej ścieżki kariery. Skarżąca podnosi również naruszenie art. 4, 5, 29 i 31 regulaminu pracowniczego oraz zasad dobrej administracji i proporcjonalności.

Zdaniem skarżącej decyzja ta jest również sprzeczna z zasadą równego traktowania. Zaszeregowanie bowiem laureatów tego samego konkursu lub konkursów zostało przeprowadzone na

różnym poziomie w zależności od tego, czy procedura naboru została przeprowadzona przed lub po wejściu w życie rozporządzenia nr 723/2004. Ponadto ustalenie starszeństwa stopnia skarżącej nastąpiło bez uwzględnienia starszeństwa, które uzyskała jako urzędnik w grupie zaszeregowania A*10 wbrew mającym zastosowanie zasadom, w szczególności dotyczącym powołania pracownika tymczasowego na urzędnika.

W końcu skarżąca przywołuje zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, w zakresie w jakim skarżąca mogła oczekiwać zaszeregowania do grupy wskazanej w ogłoszeniu o konkursie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 27.04.2004, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2006 r. — Da Silva przeciwko Komisji

(Sprawa F-21/06)

(2006/C 108/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Joao Da Silva (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciele: G. Vandersanden i L. Levi, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności skargi i jej zasadności, włączając w to zarzut niezgodności z prawem w niej zawarty
- uchylenie zaszeregowania skarżącego w grupie A*14 stopień 2, zawartego w decyzji z dnia 18 maja 2005 r. o powołaniu skarżącego na stanowisko dyrektora;
- przywrócenie skarżącego do grupy i stopnia, w których normalnie powinien być zaszeregowany (lub ich odpowiednika według zaszeregowania wprowadzonego przez nowy regulamin) zgodnie z postanowieniami ogłoszenia o konkursie opublikowanego w dniu 7 listopada 2003 r. w oparciu o art. 29 ust. 2 regulaminu pracowniczego (ogłoszenie o zatrudnieniu dyrektora w grupie A2);

- odtworzenie w całości kariery skarżącego ze skutkiem wstecznym od dnia, w którym nastąpi przywrócenie do takiego zaszeregowania do grupy i stopnia, włączając w to zapłatę odsetek za zwłokę;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 7 listopada 2003 r. Komisja opublikowała ogłoszenie o wakacie na stanowisku dyrektora w grupie A2 w oparciu o art. 29 ust. 2 regulaminu pracowniczego. Skarżący, kierownik działu zaszeregowany w grupie A3 stopień 7, zajmujący tymczasowo to stanowisko, postanowił zgłosić swą kandydaturę.

Decyzją z dnia 8 maja 2005 r. został on powołany na wakujące stanowisko i zaszeregowany w grupie A*14 stopień 2 ze skutkiem od dnia 16 września 2004 r.

W swej skardze skarżący podnosi, że zaszeregowanie to jest niższe od grupy A2, zmienionej na A*15, znajdującej się w ogłoszeniu o wakacie. Co więcej zaszeregowanie to jest także jego zdaniem niższe niż to, które miał skarżący przed powołaniem go na stanowisko dyrektora, gdy był kierownikiem działu. Taki skutek nie jest jego zdaniem zgodny z tym, że ze stanowiskiem dyrektora wiąże się poważniejsze zadania i funkcje.

Skarżący uważa, że jego zaszeregowanie narusza art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 5 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego. Szereg zasad prawnych zostało jego zdaniem naruszonych: zasada niedyskryminacji, zasada równoważności stanowiska i grupy, wskazana jako podstawowa zasada gwarantująca równe traktowanie urzędników w art. 7 ust. 1, zasady niedyskryminacji, pewności prawnej oraz zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań, a także zasady dobrej administracji i staranności. Ponadto zaszło jego zdaniem naruszenie ekspektywy określonej ścieżki kariery oraz interesu służby.

Skarżący podnosi ewentualnie, że art. 12 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego jest niezgodny z prawem.

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- uchylenie wyrażonej decyzji z dnia 14 listopada 2005 r., na podstawie której Parlament Europejski odmówił skarżącemu wsparcia określonego w art. 24 regulaminu pracowniczego;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego odszkodowania na rzecz skarżących za poniesione przez nich szkody;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnicy oraz inni pracownicy Parlamentu Europejskiego, wystąpili o przeniesienie swoich uprawnień emerytalnych nabytych w Belgii do systemu wspólnotowego, zgodnie z przepisami ustawy belgijskiej uchwalonej w 1991 r. W 2003 r. Belgia uchwaliła nową ustawę, która według skarżących przewiduje korzystniejsze warunki dla tego typu nowego przeniesienia. Jednakże skarżący, dokonawszy już przeniesienia uprawnień, nie mogą korzystać z przepisów ustawy z 2003 r.

Skarżący złożyli zatem wniosek o uzyskanie wsparcia przewidzianego w art. 24 regulaminu pracowniczego. Parlament Europejski, który nie zgodził się wesprzeć swoich urzędników oraz członków personelu tymczasowego w uzyskaniu przeniesienia, decyzją z dnia 14 listopada 2005 r. oddalił ten wniosek.

W swojej skardze skarżący kwestionują tę decyzję, którą uznają za odmowę wsparcia naruszającą art. 24 regulaminu pracowniczego. Poza tym ostatnim przepisem na poparcie swoich roszczeń podnoszą naruszenie obowiązku staranności, zasady niedyskryminacji, zakazu arbitralnego postępowania, obowiązku uzasadnienia, zasady uzasadnionych oczekiwań, reguły „patere legem quam ipse fecisti”, jak również nadużycie władzy.

Skarga wniesiona w dniu 6 marca 2006 r. — Vienne i in. przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa F-22/06)

(2006/C 108/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Philippe Vienne (Bascharage, Luksemburg) i inni [przedstawiciele: G. Bounéou i F. Frabetti, avocats]

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2006 r. — Abad-Villanueva i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-23/06)

(2006/C 108/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Abad-Villanueva i in. [Przedstawiciele: T. Bontinck i J. Feld, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich